

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Să fie zi de slavă ziua aceasta, căci cuvântul Meu este slava Mea peste pământ. Amin. Cu el și prin el M-am slăvit acum două mii de ani. Cu el lucrăm lucrări mai presus de fire, și tot așa lucrez și azi cu voi, copii prin care Eu Îmi desăvârșesc cuvântul Meu cel rostit la voi. Tatăl Meu S-a preaslăvit din cer peste pământ prin cuvânt. Glasul Lui cuvânta din cele ce nu se văd, cuvânta peste Mine când Eu grăiam cu El în durerile Mele sau din mijlocul slavei cu care El Mă slăvea înaintea ucenicilor Mei.

Intru cuvânt în carte. Cartea Mea e deschisă, căci voi Mă așteptați. Voi cunoașteți cele ce sunt spre pacea voastră, căci Eu v-am învățat pe voi să cunoașteți vremea, fiilor, și s-o dați de știre Ierusalimului, poporul care s-a născut prin cuvântul Meu de azi. Cel ce se naște crește apoi, numai să se nască, numai să vină spre nașterea cea din cer, ca să fac apoi din cel născut mădular al Ierusalimului. Amin.

Nașterea îl face pe om să fie, dar iată, azi nu mai sunt adevărate locașuri în care să vină omul să se nască și să fie apoi, și să aibă doici apoi, care să-l îngrijească și să-l hrănească, și omul să crească și să stea la crescut. Pruncii cei născuți din oameni sunt dezmiardați, sunt dădăciți în fel și chip, și sunt hrăniți și sunt îmbăiați și sunt înfășați și sunt ocrotiți și sunt iubiți, și ei cresc. Dar cei ce vor să se nască din cer și să fie, aceștia nu mai găsesc case de naștere și îngrijire pentru creștere. Eu am venit după om acum două mii de ani ca să-l iau în Mine, și să-l nasc apoi cu naștere nouă și să-l am iar al Meu, și am lucrat sub cerul liber, și M-am făcut doică pentru cei ce s-au lăsat spre naștere. Dar Ierusalimul cel de atunci n-a cunoscut cele spre cercetarea lui, spre pacea lui, n-a cunoscut vremea nașterii lui cea de sus așa cum biserica cea de azi nu cunoaște și nu crede și nu pricepe minunea cuvântului Meu care curge ca râul peste pământ din grădina aceasta în care Eu Mă sălășluiesc cu cuvântul spre nașterea din el a omului.

Eu vreau să fac să crească vie nouă, căci via care este a rodit aguridă, și îi voi strica gardul ei, căci scris este: *«Poporul este rob și nu pricepe nimic. Cei mari și cei mici pier de foame și se usucă de sete, iar șeolul și-a lărgit gura peste măsură; acolo se va coborî mărirea Sionului și vuietul lui și veseliea lui»*. Dar Eu trebuie să am vie și să Mă bucur de ea și s-o îngrijesc, și ea să rodească struguri pentru masa Mea, să fac din ei vin pentru masa Mea. Amin. Aceasta vreau să fac, că iată, cei ce vor să se nască din cer și să fie, nu găsesc casă, nu găsesc îngrijire și creștere, nu găsesc calea. Vreau să fac din cuvântul Meu de azi soare strălucitor și binefăcător ca să lumineze și să încălzească tot pământul. Cuvântul Meu din zilele acestea să fie ploaia care face să crească via cea nouă, și să se ivească de la el naștere nouă, om nou, îngrijit de îngeri, ca să crească omul și să fie.

Am voit să fie spre pacea pământului izvorul cuvântului Meu de azi, dar pământul este plin de uscăciuni, și acestea vor fi adunate de îngeri așa cum își curăță omul grădina de uscături primăvara, și acestea vor fi date spre foc, ca să fie curat pământul, și apoi pregătit de însămânțat. Și voi începe să fac omul, că el nu se dă spre facere. E prea vechi în rele și nu vrea să se dea la înnoit, iar Eu am ajuns cu lucrul Meu la înnoirea lumii, la nașterea din nou a lumii, la cer nou și la pământ nou. Sunt Împăratul Cel veșnic, iar împărăția Mea are în ea cer nou și pământ nou și om nou și popor nou, curățat prin jertfa Mea și prin învierea Mea.

E cerul plin de suspin după nașterea din nou a lumii, după înnoirea pământului care cere să fie curățat și lucrat. Iar tu, popor al nașterii de sus, ești via Mea cea nouă, și din tine voi altoi și Îmi voi face totul nou, cu cuvântul Meu cel de peste tine. Aceasta este vestea Mea cea bună de

care se bucură îngerii și sfinții în cer sus, și pe pământ jos, căci tot ce este în cer așteaptă înnoirea, așteaptă împlinirea făgăduinței de cer nou și de pământ nou. Amin.

Să fii, Ierusalime mic, să fii mereu nou. Să fii ziua Mea de Florii în care Eu să Mă slăvesc cu sărbătoare de Sion ceresc pe pământ. Să stai întru întâmpinarea Mea, că aceasta este lucrarea ta, și să Mă primești ca pe Împăratul tău, Israele nou.

O, ce Mi-a făcut Israel cel de atunci! S-a temut să nu-și piardă slava în care Eu îl așezasem în mijlocul neamurilor pământului, dar el nu era vrednic de slava lui cea de la Mine. Și pentru că nu era vrednic, s-a temut de Mine. Dacă ar fi fost învățat cu duhul umilinței, s-ar fi slăvit prin el Israel. Dar el, fiindcă era nevrednic de slavă, a dat să se slăvească prin duhul îngâmfării, și s-a mărit, dar și-a pierdut slava mărimii împotriva Mea, căci Eu așa am zis: *«A venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului, și acum este judecata acestei lumi, și stăpânitorul ei va fi aruncat afară»*. Și așa a fost, că Eu după răstignirea la care M-au dat ei, stăpânii lumii, Eu am înviat, iar ei s-au făcut de ocară veșnică fiindcă au iubit mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu. S-au mărit pe ei înaintea noroadelor, și pe Mine M-au micșorat și au dat să Mă ascundă prin moartea la care M-au supus. Ei n-au iubit mărirea Mea, și cine face așa, rămâne în întuneric așa cum a rămas poporul Israel de atunci și până azi. Numai că Eu am avut grijă să nu stârpesc venirea făgăduințelor Mele, și Mi-am pus din timp deoparte o rămășiță aleasă prin har ca să aibă cine-l judeca pe Israel, din mijlocul lui.

O, nu e chip să-Mi fac loc pe pământ cu mărirea Mea, căci mărirea cea omenească a omului care-și zice stăpân peste via Mea e mărire care nu merită să fie, și omul se teme de dreptatea cea de sus și se luptă cu ea pentru statul lui cel mare așa cum au făcut stăpânii lumii de atunci când Eu în chip smerit M-am coborât din cer între ei ca să le aduc lumină, doar-doar o vor iubi și vor umbla întru ea.

Iată, și azi, ca și atunci, cei ce se simt stăpâni ai lumii v-au certat pe voi ca să tăceți cu cuvântul Meu. Dar toate cele ce sunt au fost cu voi, și Eu v-am întărit cu har și v-am îmbrăcat în el, și prin lucrarea Mea cu voi a fost iarăși judecat stăpânitorul lumii de azi și a fost aruncat afară. Amin.

Eu însă plâng cu amar pentru Ierusalimul cel de atunci și pentru cei de azi care stăpânesc lumea prin biserica cea de azi, căci pentru nelegiuirile lor sunt ascunse de ochii lor cele spre pacea lor. Curând, curând îngerii Mei cei tainici îi vor arunca pe ei afară din casele lor pe care Eu le-am numit încă de pe atunci peșteri de tâlhari. Îi voi arunca așa cum ei M-au aruncat pe Mine după ce Eu le-am spus pilda lucrătorilor viei care au omorât pe Moștenitorul ca să-I ia moștenirea, iar ei s-au înrăit împotriva Mea atunci, și au împlinit așa. Și pentru că Eu le-am profețit că *«va veni iarăși Stăpânul viei și va pierde pe lucrătorii aceia și va da altora via»*, așa a și fost, căci harul Meu a lucrat prin ucenicii Mei, și bunavestire a împărăției cerurilor a înnoit via și a pus-o deoparte pentru cei curați, până azi, căci de atunci și până azi cărturarii și fariseii vor să înșele cu slava lor omenească mulțimile, ca să nu caute ele cu slava Mea. Cum să mai înțeleagă aceștia că umilința este slava și nu mărirea cea omenească? Cum să-și mai simtă ei orbirea dacă fug de lumină, dacă ei nu dau să se spele și să se lase de deșertăciune și de păcatele ei? Și iată Scriptura care spune: *«Iadul și-a lărgit gura fără de măsură, ca să coboare în el mărirea Sionului și vuietul lui și veselia lui»*. Dacă n-aș fi venit cu acest cuvânt nou ca să strig de la moarte la viață pe cei mari și pe cei mici, dacă n-aș fi coborât acest râu de viață dătător ca să se spele în el cei vii și cei morți, ar fi avut aceștia îndreptățire în căile lor. Dar acum cuvântul acesta stă față în față cu ei și îi aruncă afară precum este scris: *«Stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară»*. Amin. Iar cei ce sunt vii prin viața Mea în ei, vor moșteni cu Mine în vecii vecilor, căci M-au iubit când lumea M-a urât, și M-au primit când toți M-au alungat, și M-au înviat când toți M-au răstignit prin mărirea lor cea omenească împotriva mării lui Dumnezeu pe care n-au iubit-o, iar mărirea lui Dumnezeu este umilința cu care Eu Mă zidesc în om, în casa umilinței, în inima cea plină de iubire pentru Mine și pentru mărirea Mea în ea. Amin.

Tu, Ierusalime, tu, moștenirea Mea, să fii ziua Mea de Florii, să fii asinul pe care Eu călătoresc de la margini la margini cu cuvântul bunevestiri a venirii Mele și a măririi lui Dumnezeu peste pământ. Aceasta să fii tu, Ierusalime nou. Popor de ucenici ai venirii Mele, aceasta să fii tu. Să fii ziua de Florii a sfârșitului timpului omului și să-Mi cânti, fiule, și să zici: „*Vine Domnul! Bine este cuvântat Domnul întru venirea Sa, întru slava Sa cea de sus și cea de jos, întru cei de sus și întru cei de jos, sus în cer, și jos pe pământ!*“.

O, poporul Meu, vine Domnul, Împăratul Sionului ce va să fie, Împăratul și Stăpânul tău, Ierusalime, Sionul Meu cel nou, slava și mărirea Mea, Ierusalime nou și drag Mie, și cu care Eu Îmi zidesc vecia ta cea pentru Mine, Ierusalime, ziua Mea de Florii. Amin, amin, amin.

26-03/08-04-2001